

den Tid, han var Fagminister, da kan det ikke andet end forundre, at han er kommen saa vidt, at han er naaet op paa en Førsteminister-Plads. Naar man ser paa en saadan Ting som Bladforbudet, det, at en Minister vil bestemme, hvad Folk, der rejse paa Jærnbannerne, maa læse, og paa de andre Ting som Sagen med „Berlingske Tidende“, Gennemførelsen navnlig af Takstloven, kan man ikke andet end komme til at tænke, at hvis vi boede i et Land, hvor der var en virkelig Kritik og en bevidst offentlig Mening, vilde den højtærede Minister sikkert aldrig være kommen paa den Plads, hvor han nu er; da vilde sikkert den offentlige Menings Harme for længe siden politisk talt have taget Livet af ham, hvis han da ikke i Forvejen var druknet i den offentlige Menings Latter.

J. Nielsen: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet anden Gang under Finanslovdebatten, er det dels for at komme til at give nogle forklarende Bemærkninger til den højtærede Indenrigsministers Svar paa mit Spørgsmaal forleden Dag, og dels for at faa omtalt de Par lokale Spørgsmaal, som jeg udelod sidst, jeg havde Ordet, paa Grund af den fremrykkede Tid. Den højtærede Indenrigsminister maa noget have misforstaaet mine Udtalelser sidst, naar han mente, at min Kritik gik ud paa at kritisere, at man havde faaet en ny Kilometerstavle. Det var slet ikke Tilfældet. Jeg har saamand ikke det mindste imod, at man laver saa mange Kilometertavler, som der findes. Anledning til, men jeg indskrænkede mig til at tale kun om et eneste Forhold, nemlig Udregningen af Biletpriserne for 3dje Klasse ved Personbefordring. Det, jeg ankedede over, var, at man ved Udregning af Biletpriserne havde regnet med større Kilometerafstande end de virkelige, og jeg udtalte den Gang, at naar Udvalget gik med til til Slut at forhøje Grundtaksterne fra 2,3 til 2,5 Øre, saa var det med den bestemte Forudsætning, at Beregningen af Biletpriserne skulde ske efter de virkelige Kilometerafstande, saaledes som de den Gang vare opførte, ikke paa Kilometer-tavlen, men paa Køreplanen, og at denne Forudsætning ikke beror paa en Misforstaaelse fra min Side, tror jeg fremgaar tilstrækkelig klart for Flertallets Vedkommende baade af den sidste ærede Talers Udtalelse og af, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), og at jeg ikke kan have misforstaaet den Forudsætning, som jeg selv personlig gik ud fra, kan der ikke være Tale om. Men

for øvrigt har jeg slet ikke øvet min Kritik paa Forudsætningerne, fordi jeg meget vel ved, at de Aftaler, man har truffet med en afdød, meget ofte ikke ville være juridisk bindende for Efterfølgeren. Jeg er i min Kritik egentlig kun gaaet ud fra selve Loven. Jeg udtalte den Gang, at der ikke i Lovens § 60 fandtes noget om, at man havde Lov til ved Beregning af Biletpriserne at afrunde Kilometerafstandene opad, og jeg tillod mig at spørge den ærede Indenrigsminister, hvor han søgte Hjemmel for denne Afrunding opad. Den ærede Minister svarede saa imødekommende, aabent og tydeligt, som jeg kunde ønske, og som jeg er tilfreds med, idet han jo henviste til, at han søgte Hjemmel i Lovens § 64. Det er alt, hvad jeg forlanger at faa at vide; men naar han mener, at et Brudstykke af en Sætning, som han læste op, taler klart og tydeligt, og at man blot behøver at kaste et flygtigt Blik paa § 64 for at overflødiggøre alt Forsvar for den Fremgangsmaade, der er brugt ved Gennemførelsen af Beregningen af Biletpriserne, saa beklager jeg, ikke at kunne være enig med den højtærede Minister. Jeg kan ikke se, at denne Paragraf, der omhandler „andre Takstbestemmelser“, saaledes som Overskriften lyder, taler klarere eller tydeligere end mange andre Paragraffer. Den har det til fælles med mange andre Paragraffer, at adskilligt deri kan være Genstand for forskellige Fortolkninger. Der kan saaledes efter min Mening være god Grund til at spørge, ved hvilke Beregninger denne Afrunding af Afstanden skal anvendes. Jeg for mit Vedkommende har altid forstaaet Paragraffen saaledes og forstaaer den fremdeles saaledes, at den egentlig kun vedrører Beregning ved Godstransporten, og der er ikke saa lidt, der taler til Gunst for Rigtigheden af denne Fortolkning. Med den ærede Formands Tilladelse, skal jeg oplæse et Stykke deraf. Det hedder der: „Ligeledes bestemmes det i Taksterne, hvorledes Afstandene for Sørouterne blive at beregne, hvorledes Afstandene mellem Stationerne, Vægtene og Fragterne afrundes ved Beregningen.“ Naar man læser denne Sætning, som den staar, og ikke som Ministeren gengav den, idet han gengav: Vægtene og Fragterne med et osv., naar man læser Afstandene mellem Stationerne, Vægtene og Fragterne i Forbindelse med hinanden, som de staa i Paragraffen, saa faar man det Indtryk, at Bestemmelsen vedrører Beregningerne af Godstrafikken, thi ved disse Beregninger høre Afstandene, Vægtene og